

ністю, отже при веденні обліку господарство повинно враховувати всю облікову сільськогосподарську специфіку.

Згідно ст. 1.7, ст. 1.8, ст. 1.9 «Методичних рекомендацій з організації та ведення бухгалтерського обліку в селянській (фермерських) господарствах» від 02.07.2001 № 189 зазначено: бухгалтерський облік в господарстві ведеться безперервно з дня реєстрації (створення) господарства до припинення його діяльності; господарство веде бухгалтерський облік результатів фінансово-господарської діяльності за звітний період; відповідно до чинного законодавства господарство складає і подає статистичну, податкову та фінансову звітність. Голова господарства несе персональну відповідальність за організацію та достовірність ведення бухгалтерського обліку та складання звітності.

Облік у фермерських господарствах не може вестися за єдиною формою, оскільки вони відрізняються за розміром земельних угідь, спеціалізацією, виробничими засобами та обсягами виручки від реалізації, тому необхідно запровадити національні положення (стандарти), які б визначали особливості обліку для даних ФГ залежно від їх особливостей.

Висновки: Фермерське господарство є юридичною особою, яке веде бухгалтерський облік у загальному порядку, визначеному для юридичних осіб відповідно до: Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні»; Закону України «Про фермерське господарство»; Податкового кодексу України; Плану рахунків бухгалтерського обліку № 291; Положенням про документальне забезпечення записів в бухгалтерському обліку № 88; іншими нормативними документами, які регламентують порядок ведення бухгалтерського обліку у фермерських господарствах.

ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ ОБЛІКУ І УПРАВЛІННЯ РОЗРАХУНКАМИ З ОПЛАТИ ПРАЦІ НА ПРИКЛАДІ ГОЛОВНОГО УПРАВЛІННЯ ПЕНСІЙНОГО ФОНДУ УКРАЇНИ В ХАРКІВСЬКІЙ ОБЛАСТІ

Трищова К.А.

Науковий керівник – Спіцина Н.В. канд. екон. наук., доцент

Процеси глобалізації економіки, формування єдиного економічного простору, створення міжнаціональних корпорацій зумовлюють виникнення нових підходів до побудови бухгалтерського обліку, зокрема обліку оплати праці внаслідок міжнародного розподілу праці та ускладнення управління фінансовою діяльністю суб'єктів господарювання.

На даному етапі бухгалтерський облік виступає центром управлінської інформаційної системи, ціль якої полягає у створенні бази для прийняття ефективних управлінських рішень. Якісне обліково-аналітичне забезпечення сприяє розв'язанню економічних проблем, а тому актуальним напрямком проведеного дослідження є спроба оцінити достатність і відповідність інформаційним потребам управління системи документування та відображення витрат на оплату праці на рахунках бухгалтерського обліку. Аналіз останніх досліджень, у яких започатковано вирішення проблеми.

Питанням покращення обліково-інформаційної бази системи управління приділяли увагу в своїх працях Ф.Ф. Бутинець, А.М. Герасимович, С.Ф. Голов, М.В. Кужельний, В.М. Пархоменко, М.С. Пушкар, В.В. Сопко, М.Г. Чумаченко та багато інших. Слід відмітити, що недосконалість існуючої методики бухгалтерського обліку витрат на оплату праці та внутрішніх документів для відображення витрат на оплату праці потребує більш детального вивчення та актуалізації.

Для обліку розрахунків з оплати праці оформлюються первинні документи, організується табельний облік і складається табель з обліку відпрацьованого часу, а при відрядній формі оплати праці, крім табелів, застосовуються документи з обліку обсягу виробітку (рапорти або відомості виробітку бригад). Якщо операції пов'язані з технологічним процесом, оформлюється наряд (індивідуальний, бригадний, разовий, нагромаджувальний) на відрядні роботи.

Згідно колективного договору головного управління Пенсійного фонду України від 01.07.2014 діє грендингова система оплати праці, яка відповідає чинному законодавству України та забезпечує тісний зв'язок між ефективністю працівника та рівнем його заробітної плати. Дана система оплати праці об'єднує:

- фіксований оклад (базова винагорода) за фактично відпрацьований час;
- доплати й надбавки, передбачені чинним законодавством України;
- гнучку систему змінювання за виконання групових та індивідуальних показників роботи.

Нарахування заробітної плати здійснюється окремо по кожному працівникові за фактично відпрацьованій ним час. Виконання нормованих завдань (норм часу) впливає на розмір преміювання працівників за основні результати адміністративної діяльності.

Облік нарахування основної і додаткової заробітної плати (премії, доплати і тому подібне) ведеться за субрахунком 6511 «Розрахунки із заробітної плати».

На сучасному етапі значення обліково-аналітичного забезпечення системи управління витратами на оплату праці характеризується тим, наскільки адекватно його складові відповідають потребам управління.

Аналізуючи відповідність потребам управління системи відображення витрат на оплату праці на рахунках бухгалтерського обліку, потрібно відмітити, що вона залежить від форми взаємозв'язку між рахунками фінансової і управлінської бухгалтерії та може бути здійснена за рахунок автономного або інтегрованого принципу.

Важливо запровадити таку модель бухгалтерського обліку розрахунків з оплати праці, яка буде здатна вирішувати наступні задачі:

- проведення своєчасних розрахунків з працівниками суб'єкта господарювання по оплаті праці;

- надання показників з нарахування оплати праці та її виплати для потреб оперативного керівництва та формування внутрішньої бухгалтерської звітності.

Отже, можливості впливу облікової інформації на процес прийняття управлінських рішень зумовили необхідність подальших досліджень в напрямку удосконалення існуючої методики бухгалтерського обліку витрат на оплату праці та внутрішніх документів для відображення витрат на оплату праці.

НАПРЯМКИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ВИРОБНИЧИХ ЗАПАСІВ

Лізунова Д.О.

Науковий керівник – Спіцина Н.В. канд. екон. наук., доцент

Економічна ефективність раціонального використання матеріальних ресурсів на рівні підприємств проявляється у збільшенні випуску продукції в розрахунку на одиницю ресурсу. Це дозволяє без залучення додаткової кількості ресурсів збільшити обсяг випуску продукції або зменшити обсяг ресурсів, необхідних для забезпечення випуску одиниці продукції. Економічна ефективність прискорення оборотності матеріальних ресурсів проявляється через зменшення суми оборотних коштів, необхідних для випуску запланованого обсягу продукції. Таким чином, як і скорочення витрат матеріальних ресурсів на виробництво одиниці продукції, так і скорочення часу їх перебування у сфері виробництва призводить до зростання ефективності виробничого процесу.

Зменшення витрат сировини і матеріалів досягається за рахунок зниження норм їхнього використання, скорочення відходів і втрат у процесі виробництва і збереження, повторного використання матеріалів.